

(The Good News Message – Tajik)

Хабари хушхабар

Исо зинда аст. Исо мурд ва бархост.¹ Исо бозгашт.² Исо ягона роҳи осмон аст.³ Исо наҷот меёбад.⁴ Исо ҳама чизро дар Луқо 4 зикр карда метавонад.⁵ Исо Подшоҳ аст ва ӯ Салтанати Худо дорад.⁶ Як роҳи ягона ба ин Салтанат боз бояд таваллуд шавад.⁷

Исо дар салиб мурд ва тамоми гуноҳро бар Бадани Худ гирифт. Бо азобҳои ӯ мо шифо меёбем.⁸ Ӯ барои мо ҳама чизи азиме кашид, бинобар ин мо бо Ӯ абадан зиндагӣ карда метавонем.⁹ Худо чаҳонро чунон дӯст дошт, ки Писари Худ Исоро дар ҷои худ мемурад.¹⁰ Худо медонист, ки мо наметавонем нархро пардохт кунем. Нархи бузург буд ва мо ҳеҷ гоҳ ба меъёрҳои Худо мувофиқат намекардем.¹¹ Барои ҳамин, Исо омад.

Исо калисои ҷисм аст. Исо одамизод шуд.¹² Исо ин заминро роҳнамоӣ мекард, ва ҳар як намуди дард ва таҷрибаи худ аз сар гузаронд.¹³ Вай рад карда шуд ва ӯро рад кард. Ҳеҷ кас намехост,¹⁴ Аммо Ӯ барои мо як чизи бузурге кардааст: Ӯ моро ба Падар бармегардонад. Аз сабаби он ки Исо чӣ кор кард, мо дигар набояд аз Худо ҷудо шавем. Исо мурд, то боз як бори дигар бо Падар шинос шавем.¹⁵ Исо мурд, то ин ки мо ҳаёт дошта бошем.¹⁶ Ба воситаи Исо, ҳаёти ҷовидонӣ дорем.¹⁷ Ба воситаи Исо мо бахшиши гуноҳ дорем.¹⁸ Касоне, ки ба Исо бовар мекунанд, ҳеҷ гоҳ наметавонанд, зеро Исо ҳаёт медиҳад.¹⁹ Исо ба ҳамаи онҳое, ки ба Ӯ имон меоранд, ҳаёт медиҳад.²⁰ Ва ин ҳаёти ҷовидонӣ лаҳзае, ки шумо Ӯро дар дили худ қабул мекунед, оғоз меёбад.²¹

Шумо набояд барои корҳои ба даст овардани корҳои нек ва корҳои аъмоли худ кор кунед.²² Ҳамаи шумо бояд ба Исо имон оваред. Номи

ӯро бихонед. Аз ӯ хоҳиш кунед, ки шуморо наҷот диҳад. Аз ӯ хоҳиш кунед, ки шуморо наҷот диҳад. ӯ дар ин ҷо. Рӯҳи ӯ дар ин ҷо ба шумо кӯмак мекунад. Номи Худовандро бихонед. Ба Исо занг зан, ва шумо наҷот хоҳед ёфт. Зеро, агар шумо бо даҳони худ эътироф кунед, ки Исо Парвардигори мо аст ва ба дили худ имон дорад, ки Худо ӯро аз мурдагон эҳё кард, шумо наҷот хоҳед ёфт.²³ Шумо ҳаёти абадӣ хоҳед дошт. Шумо фарзанди Худо хоҳед шуд, шаҳрванд дар Салтанати Худо.²⁴ Салтанати Худо абадист.²⁵ Салтанати Худо ҳозир аст ва барои ҳамаи онҳое, ки Исоро ҳамчун Худованд ва Наҷотдиҳанда қабул мекунанд, дастрас аст. Исо ягона роҳи осмон аст. Дар зери осмон ҳеҷ номе нест, ки мо онро наҷот дода метавонем.²⁶

Як рӯз, Исо бармегардад. ӯ боз бозгашт.²⁷ Ва як рӯз ӯ аз замин ҳукмронӣ хоҳад кард ва ҳукм хоҳад кард.²⁸ Ин паём аз шумо нест, ки ба шумо, ки азиз аст, тарсед. Ин хабар ба шумо маълум аст, ки вақти он кӯтоҳ аст ва баргаштан ба Масеҳ наздик аст. Исои Масеҳ бори дигар бармегардад.²⁹ Ман бори дигар мегӯям, ки ӯ як бор ба кӯдак кӯчидааст, Аммо вақте ки ӯ бори дуюм меояд, Вай ҳамчун подшоҳи ғалаба меояд.³⁰

Акнун вақт омода аст, дӯсти азизам. Акнун вақти гӯш кардан аст. Акнун вақти он аст. Кӯшиш кунед, ки дилатон саҳт шавад. Ба Худо муқобилат накунед.³¹ Имрӯз рӯзи наҷот аст.³² Ҳоло лаҳзае равед ва худро ба Худованд тақдим кунед. ӯро ҳаё кунед. Худро ба Худ ҷалб кунед. ӯ имрӯз барои шумо аст. Ба ӯ иҷозат диҳед, ки кори даҳшатноки шифобаҳоро анҷом диҳад — дили шуморо шифо медиҳад ва шуморо аз ҳамаи гуноҳҳо пок мекунад. ӯ қодир аст. ӯ дар ин ҷо. Биёед якҷоя дуо гӯем:

Исои Масеҳ, Ман аз Ту хоҳиш мекунам, ки аз ҳамаи гуноҳҳои ман бахшиш пурсам. Ман аз ту хоҳиш мекунам, ки маро наҷот диҳад. Ман

*баргаштаамро ба ту бармегардам, вале ҳоло ба назди Ту омадам.
Маро аз ҳамаи беадолатӣ пок кунед. Илтимос, маро шифо диҳед.
Лутфан маро дар ҳар як минтақаи ҳаёти ман шифо диҳед.
Муҳимтар аз ҳама, лутфан, дар дохили ман зиндагӣ кунед. Ман
мехоҳам шуморо бифаҳмам. Ман мехоҳам бо шумо муносибат
дошта бошам. Ман аз ту. Ман то абад ҳастам, Худои ман, Подшоҳи
ман; ва ман интиҳоб мекунам, ки дар давоми рӯзҳои ман ба шумо
хизмат кунам. Ту, эй оғо, барои мурдан барои ман ва барои наҷот
додан. Ман ҳама чизеро, ки ба шумо дорам, мегирам. Ман умедворам,
ки ҳамеша бо шумо бошам. Амин.*

Бародарону хоҳарони азиз, ҳоло, ки шумо ин дуоҳоямонро дуо карда,
Исои Масеҳро бо имонатон қабул кардед, шумо ҳоло дар Масеҳ
офариниши нав доред.³³ Шумо дигар нестед. Шумо акнун ин шахсеро,
ки шумо чандин дақиқа пеш будед; Исо ҳоло дар дили шумо аст.³⁴ Чӣ
хуб аст, ки Рӯҳи Ҷош бо шумо аст. Бале, Рӯҳулқудс бо шумо аст. Ӯ
шуморо роҳнамоӣ хоҳад кард ва роҳнамоӣ мекунад, то роҳи ростро, ки
аз ҷониби Худо барояд, роҳнамоӣ кунад.³⁵

Акнун, чанд чизеро, ки шумо бояд кардед, вучуд дорад: Каломи
Худоро мунтазам хонед.³⁶ Китоби Муқаддасро гиред ва дар китоби
Юҳанно сар кунед. Каломи Худоро хонед ва омӯzed, зеро ин ақидаро
тағйир хоҳад дод.³⁷ Дигар чиз: Вақти хайрия ба Худо ҳар рӯз дуо
мегӯед. Ҳамчунин гӯш кунед. Ин якҷоя аст. Ин аст, ки чӣ тавр шумо
мешунавед, то овози Ӯро бишнавед - бо Ӯ вақт гузаронед.³⁸ Ӯ мехоҳад,
ки бо шумо сӯҳбат кунад, шумо низ бояд гӯш кунед. Аз он чизҳое ки
Масеҳро ситоиш мекунам, дурӣ ҷӯед. Рӯҳулқудсро пурсед, то шуморо
барои ёфтани ҷойе, ки дар он ҷо шумо бештар дар бораи Исо
мефаҳмед, кӯмак кунед.³⁹ Ман хеле хурсанд будам, ки ин вақт якҷоя
будем. Ман хеле хурсандам, ки ҳаёти худро ба Худованд бахшидам.
Шумо ҳеч гоҳ чунин нестед. Дар файз ва дониш дар бораи Худованди

мо ва Наҷотдиҳандаи мо Исои Масеҳ хоҳем дид.⁴⁰

¹ Ваҳй 1:18

² Ҷон 14:2, 3

³ Ҷон 14:6

⁴ Аъмол 4:12

⁵ Лук 4:18, 19

⁶ Ҷон 18:36, 37

⁷ Ҷон 3:5, 6

⁸ Ҷон 19:30, 1 Петрус 2:24

⁹ Ишаъё 53:3, 4

¹⁰ Ҷон 3:16, Ғалотиён 3:13

¹¹ Румиён 3:23, 24

¹² Ҷон 1:14

¹³ Ибриён 4:15

¹⁴ Ишаъё 53:3

¹⁵ Румиён 5:10, Қўлассиён 1:19-22

¹⁶ Ҷон 10:10

¹⁷ Ҷон 10:27-30

¹⁸ 1 Ҷон 2:2

¹⁹ Ҷон 11:25, 26

²⁰ 1 Ҷон 5:11-12

²¹ Румиён 10:9-10

²² Эфсўсиён 2:8-9

²³ Румиён 10:9-10

²⁴ Ҷон 3:3, Филиппиён 3:20, 21

²⁵ Дониёл 4:3, Лук 1: 32, 33

²⁶ Аъмол 4:12

²⁷ Ваҳй 1:8

²⁸ Закарё 14:4, 9

²⁹ Ваҳй 22:12, 13

³⁰ Ваҳй 1:5

³¹ Ибриён 3:15

³² 2 Қўринтиён 6:2

³³ 2 Қўринтиён 5:17

³⁴ Ғалотиён 4:6

³⁵ Ҷон 16:13, 14

³⁶ 2 Тимотиюс 2:15

³⁷ Ибриён 4:12

³⁸ Ҷон 10:27

³⁹ Ҷон 14:15-17, Ибриён 10:25

⁴⁰ 2 Петрус 3:18